
Публикуван на: 16-04-2004

Източник: [РФИ-България](#)

Много от салоните за масаж в швейцарския град Лозана работят в действителност като публични домове. Голяма част от масажистките са пребивават нелегално на територията на Швейцария и нямат нито разрешение за работа, нито валидни документи. Момичетата са принудени да търпят грубостите на сутеньорите, които всъщност се водят за шефове на салоните за масаж, защото се страхуват да не бъдат експулсирани от полицията. Клиентите на тези салони обаче предпочитат да не говорят за тези неща. Пиер, редовен клиент на салона Шехерезада:

“Изглежда като апартамент със стаи, има душ, сауна, баня. Обстановката е много приятна, светлината е мека... Обикновено ни посреща съдържателката, ако мога така да се изразява. Тя разговаря с нас, предлага ни по чашка, пита ни дали имаме предпочитания за момичетата. Не мисля, че тя експлоатира труда на тези момичета. Мисля, че те са се събрали заедно и заради сигурността. Бих се притеснил, ако си мисля, че те са експлоатирани. Може би съм малко наивен, но мисля това, което ми се иска. След като избира момичето се качваме в стаята и тя предлага нещо за пиене, душ, масаж, сауна... После преминаваме към по-конкретни неща, говорим си, времето не ни кара да бързаме”.

Цената за около 45 минути в такъв салон е 200 евро. Тук полицията не може да влиза, защото става дума за частна собственост. Всеки кантон създава собствено законодателство в тази област. Кантонът Во, на територията на който се намира Лозана, бе един от последните без подобна регламентация и затова салоните от този тип процъфтяваха. За град с население от 120 хиляди салоните за масаж са над сто... Наскоро обаче бе гласуван закон, според който съдържателите на салони за масаж в кантона Во трябва да водят регистър със служителите и трябва да осигуряват достъп на полицията. Във останалите кантони, където има такива закони проституцията не е намаляла, а като че ли само е станало по-хуманна.

Интернет кафенетата в Берлин се конкурират в идеите за привличане на младите. Много от съдържателите не се колебаят и инсталират на компютрите видео игри, които обаче не са съобразени с нормите за предпазване на младите. Полицията често посещава този тип кафенета, където единственото осветление идва от мониторите на компютрите. Обикновено тези заведения се обявяват като Интернет кафенета, а всъщност представляват незаконни игрални зали въпреки че в тях няма игрални машини. Според немското законодателство само лица над 18 години могат да посещават игрални зали. Съдържателите на този тип кафенета прибягват до инсталирането на видео игри, защото това е сигурен начин за привличане на клиенти. След проверка, полицията приканва всички под 18 години да напуснат заведението. Десет минути по-късно обаче децата отнова са седнали пред мониторите. От полицията обясняват, че нямат достатъчно служители, за да контролират младите компютърни фенове.

Времената се менят, нравите също... Оказва се, че в зората на 21 век става все по-трудно и почти невъзможно, в град като Париж, да организираш парти без да поискаш серия от разрешения. Както

е известно обаче, колкото едно нещо е по-забранено, толкова повече начини за постигането му има. Нощен Париж изобилства от възможности за по-различни забавления, повечето от които не са съвсем законни или почти никак, но именно затова са много привлекателни. Не може обаче да се включиш в тези тайни партита, ако не си в системата или нямаш някой близък, който да е. Обикновено всичко започва с телефонно обаждане, на което обаче отговаря записано съобщение с адреса на предстоящото парти.

Канадецът Карл е може би най-популярното име в света на тайните парижки партита и дори успява да живее доста добре от тази дейност. Чуйте Едуар, нощен хроникьор, който има привилегията да получава достъп до всички партита.

“Той е най-известният, защото превърна тази дейност в изгодна. Той стои в сянка и играе ролята на промоутър на партита без да се показва. Обикновено организаторите си слагат имената, подготвят ги отдалеч, но той прави точно обратното. Не му трябва диплома и всичко става малко “на черно”. Това си е подземна икономика, но тези партита стават все повече, защото на хората им е писнало от клубовете и от нощния живот такъв, какъвто е в момента. Вече се е създала истинска мрежа от хора като Карл, които организират нощни партита, намират по някоя къщичка, правят барове”...

Обикновено отвън нищо не издава къде се намира партито освен, ако не е музиката.

Българите, водени от желанието да спечелят пари, много лесно се доверяват на фирми за работа в чужбина. Стотици са тези, които са си изпатили от поредната фирма –менте. Всеки месец от Холандия връщат нелегални работници, някои от които са тръгнали за там с договори, за които холандските власти не са чували, но тук са представени като редовни. Обществена тайна е, че половината от частните фирми, които пускат обяви за набиране на работници в чужбина, са незаконни. Само за първите месеци на миналата година Главната инспекция по труда е засякла подобни 124 измами. 25 от тях са направени от фирми, които изобщо не фигурират в Агенцията по заетостта. Най-много измамени са от градовете Пловдив и Варна. Най-често посредниците без разрешително организират спешни кампании за набиране на работници в Дубай, Обединените арабски емирства, Швейцария, Великобритания и Германия. Последната подобна измама е с адрес Германия, където 18 български строителни работници са станали жертва на измама на посреднически фирми. Измамата е разкрита след хайка за откриване на нелегални работници. Поради факта, че договорите на българите са невалидни, те нямат право да продължат работата си в германския град Абенсберг. Фирмата посредник им е обещала и заплащане по 12 евро на час. Но истинската сума се оказва 3 евро. Останалите 8 евро фантомната фирма им удържала за наем. Измамена е и немската фирма работодател. Достатъчно е всеки кандидат за работа в чужбина да види на страницата на агенцията по заетостта www.az.government.bg, че такава фирма не е сред регистрираните и да подмине офертата ѝ, казват от агенцията по заетостта. Но това не е съвсем така. Оказва се, че измами се вършат и от напълно законни фирми. Досега на нито една не е отнета регистрацията, а опитите да бъдат осъдени 7-8 такива фирми, се точат с години. Най-сигурно е, че една фирма е нелегална, когато започва да измислят на кандидата за работа куп плащания. Първо искат по 50 лева, за да започнат да му търсят работа, после още 70, за да ги одобри работодателят. Например фирма, която е набираща камериерки за САЩ е искала от кандидатките

НЕЛЕГАЛНИТЕ МЕСТА

по 950 долара, които да се приведат по американска сметка като гаранция, че кандидатката няма да се откаже от офертата. Всички тези такси са незаконни и би трябвало да бъдат първите сигнали за кандидат работника, че нещо не е наред. Всякакви авансови плащания са незаконни. Една нелегална фирма не може да покаже и оригинал на удостоверението за посредническа дейност, което се издава от Агенцията по заетостта.